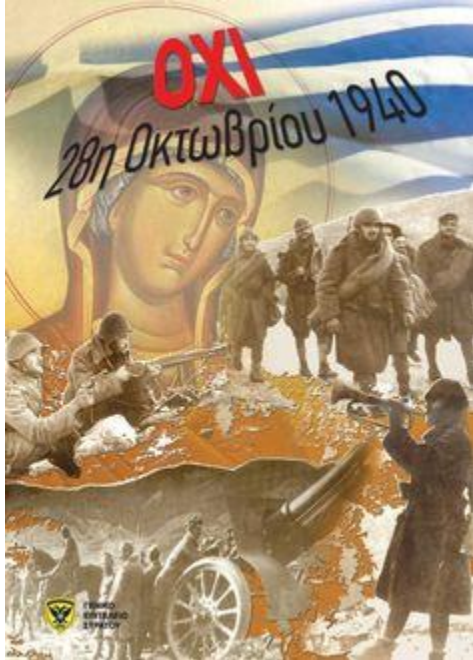

Στη μνήμη όλων των Ηρώων του Έπους του '40!!!

Ευάγγελος Μαυρογόνατος
Οκτώβριος 2021

Το ελληνικό Έθνος αισθάνεται και πρέπει να αισθάνεται ιδιαίτερη υπερηφάνεια, για το μεγάλο ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου του 1940, το οποίο αντέταξε ο Ελληνικός λαός κατά τον βαθύ όρθρο της ιστορικής εκείνης ημέρας.

Η γενιά του '40 απέδειξε για μια ακόμη φορά, ότι το ιερό πάθος για την ελευθερία της Πατρίδας είναι υπέρτατο καθήκον όλων των Ελλήνων, που επανειλημμένα το έχουν αποδείξει κατά τη διάρκεια της μακραινής ύπαρξής τους και δεν θα σταματήσουν να το αποδεικνύνουν, όσο υπάρχουν, σε αυτή την όμορφη χώρα.

Ήταν η αρχή μιας εκστρατείας που όλοι τη λέμε "Έπος".

Ένδοξη σελίδα της μακραινής ελληνικής ιστορίας μας, που περιέχει σε αφθονία τα δύο στοιχεία που συνθέτουν την ιστορία:

Τα γεγονότα και το «άρωμα» της εποχής εκείνης.

Τα μεν **γεγονότα** έχουν καταγραφεί από ιστορικούς, ώστε να δύνανται οι ενδιαφερόμενοι να ανατρέξουν σε συγγράμματα για γνώση και εξαγωγή συμπερασμάτων.

Το δε **άρωμα** όμως, όπως το αισθάνθηκαν οι πρωταγωνιστές και στη συγκεκριμένη περίπτωση ολόκληρος ο ελληνικός λαός, την εποχή των γεγονότων αυτών, χάνεται από τον άνεμο του χρόνου και αντηχεί στις μέρες μας ανεξίτηλο, χαρμόσυνο, υπερήφανο.

Δεν θα αναφερθώ στα γεγονότα του Έπους αυτού της ομόνοιας και της ομοψυχίας, γνωστά εξάλλου, αλλά, σε δύο πρωταγωνιστές του Έπους του '40, έναν ανώτερο Αξιωματικό και έναν άγνωστος οπλίτη, που έδωσαν τα δύο τους πόδια, στον βωμό υπεράσπισης της Πατρίδας μας.

Δύο πρόσωπα που αντιπροσωπεύουν τους εκατοντάδες – χιλιάδες τραυματίες, γνωστούς και άγνωστους, και ακρωτηριασμένους του πολέμου αυτού.

Συνταγματάρχης Γκίκας Τρίπος

Γεννήθηκε στις 2 Οκτωβρίου του 1917 στην Ύδρα και πέθανε τις τελευταίες ημέρες του Νοεμβρίου 2012 στην συνοικία Περισσός του Δήμου Νέας Ιωνίας Αττικής, αλλά άφησε το όνομά του και τα κατορθώματά του ως πολύτιμη παρακαταθήκη.

Πρόκειται για έναν άνθρωπο, για τον οποίο όσοι

τον γνώρισαν είχαν να λένε πως η επαφή μαζί του απλά ήταν συγκλονιστική. Οι εμπειρίες του, τα όσα βίωσε στη διάρκεια του πολέμου και ο προσωπικός του αγώνας για να ξεπεράσει το πρόβλημα υγείας του, έκαναν τους πάντες να δακρύνουν...

Ήταν ένας πραγματικός ήρωας, ο οποίος κατάφερε να επιβιώσει πολεμώντας για την πατρίδα.

Μια μάχη η οποία του στοίχισε τα πόδια του.

Ο ίδιος όμως δεν το έβαλε ποτέ κάτω και με την ψυχή του κατάφερε να ξεπεράσει όλα του τα προβλήματα.

Ο ανάπηρος πολέμου του αλβανικού έπους Συνταγματάρχης Γκίκας Τρίπος είναι ο άνθρωπος που αν και χωρίς πόδια, πάντα άνοιγε τις παρελάσεις!

Η συγκλονιστική ιστορία ενός νεαρού Αξιωματικού και ακρωτηριασμένου οπλίτη του '40.[¹]

Ήμουν στο Βασιλικό Ναυτικό το 1952, αφηγείται ο κ. Ντούλιας, και βρισκόμουν στην Πλατεία Κλαυθμώνος.

Οι νεότεροι δεν γνωρίζουν πάρα πολλά απ' τα παλιά και απορούν, όποτε ακούν ορισμένα γεγονότα του τότε.

Εκείνη την στιγμή, έπεφτε ο ήλιος και θα γνωρίζετε ότι με την δύση του, γίνεται η υποστολή της σημαίας. Τότε το Υπουργείο Ναυτικών, ήταν εκεί στην Πλατεία και η σημαία κυμάτιζε στο κτίριο.

Κάθε πρωί, θα θυμούνται οι παλιοί, γινόταν έπαρση σημαίας και σταματούσαν τα πάντα, όπως και με τη δύση του ηλίου, γινόταν η υποστολή.

Ήταν στιγμές απίθανες που ζούσαν τότε οι άνθρωποι.

Όλοι στη θέσης τους και ακούμε τον σαλπικτή να σημαίνει «Προσοχή».

Το Άγημα Αποδόσεως Τιμών, παρουσιάζει όπλα.

Ο επικεφαλής Αξιωματικός χαιρετά και η μπάντα παιανίζει το εμβατήριο της σημαίας. Παρέμεινα, από συνήθεια, λίγο ακόμα.

[¹] (Αφήγηση του Πλωτάρχου (BN) ε.α. Ντούλια Δημητρίου)

Τότε, βλέπω τον νεαρό Αξιωματικό, να κατευθύνεται θυμωμένος, προς ένα γεροδεμένο πλανόδιο καστανά.

Βλέπετε τότε η Πλατεία ήταν κενή και στις γωνίες ήταν πάντα στυλβωτές (λούστροι) και καστανάδες, που μας λείπουν τώρα.

Γεμάτος οργή ο νεαρός Αξιωματικός απευθύνεται στον καστανά:

- *Γιατί δεν σηκώθηκαν όρθιος για να τιμήσεις τη σημαία μας; Δεν έχεις φιλότιμο;*

Ο άνθρωπος έμεινε βουβός. Εγώ, παρακολούθησα έντρομος και φοβερά συγκλονισμένος, αυτό που εκτυλίσσεται μπροστά μου.

Μετά, βλέπω τον καστανά να γίνεται κατακόκκινος και ν' αρχίσει να τρέμει. Ήθελε να φωνάξει, αλλά βλέπω με έκπληξη ότι συγκρατείται και σκύβοντας το κεφάλι του, άρχισε να κλαίει με λυγμούς.

Όμως, συνέρχεται γρήγορα, σκουπίζει τα δάκρυά του και με πολλή δύναμη των χεριών του στυλώνει το σώμα του δυνατά, σπρώχνει τον πάγκο με τα κάστανά μπροστά και φωνάζει με όλη τη ψυχή του στον νεαρό Αξιωματικό δυνατά:

- *Πως να σηκωθώ κύριε; Της τα έδωσα της Πατρίδας και τα δύο. Και σηκώνει τα μπατζάκια του παντελονιού, όπου φάνηκαν δύο πόδια κομμένα πάνω από τα γόνατα. Και ξαναρχίζει να κλαίει.*

Ο κόσμος, όπως κι' εγώ γύρω του κλαίει και χειροκροτεί. Όμως, περισσότερο απ' όλους κλαίει ο νεαρός Αξιωματικός.

Εκείνη τη στιγμή, έγινε κάτι το αλησμόνητο. Φοβερή σκηνή.

Ο Αξιωματικός, σκύβει, αγκαλιάζει και φιλά τον καστανά και στην συνέχεια στέκεται ευθυτενής μπροστά στον ήρωα και φέρνει το δεξί του χέρι στην άκρη του γείσου του πληγκίου του και τον χαιρετά στρατιωτικά.

Του απονέμει «τας κεκανονισμένας τιμάς», που δεν μπόρεσε εκείνος τυπικά, να αποδώσει στη σημαία μας, γιατί της χάρισε και τα δύο πόδια στα βορειοηπειρωτικά βουνά μας για να μπορεί να κυματίζει σήμερα ψηλά η κυανόλευκη σημαία σε λευτέρη πατρίδα.

Κατακλείδα:

Γιορτάζοντας και εφέτος την εποποιία του "40", ας αποτίσουμε ελάχιστο φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στους νεκρούς ήρωες και ας δώσουμε όλοι μαζί, όπως τότε έκανε η γενιά του "40" τη δική μας υπόσχεση ότι τα κατορθώματά τους θα αποτελέσουν για εμάς φάρο στη σημερινή δύσκολη πορεία του Έθνους μας.

Η θυσία τους ας γίνει χρέος ενότητας και προσήλωσης στα ιδανικά της ελευθερίας και υπερηφάνειας.

Οι ήρωες του ΕΠΟΥΣ του '40 βάδισαν τους δικούς τους δύσκολους καιρούς, με την δύναμη της ψυχής τους και με την εθνική ομοψυχία, βγήκαν νικητές.

Ας είναι τα πρότυπα σε εμάς τους νεότερους, οι οποίοι διαβαίνουμε και εμείς τους δικούς μας δύσκολους καιρούς, όχι βεβαίως τους αιματοβαμμένους δικούς τους, αλλά ας τους μιμηθούμε τουλάχιστον στην ομοψυχία, που την έχουμε και πάλι ανάγκη.

Βαρύτατες οι υποχρεώσεις μας έναντι αυτής της ανεκτίμητης Εθνικής Κληρονομιάς. Ιδιαίτερα, όλα τα στελέχη των Ε.Δ. (όλων των βαθμών) και η στρατευμένη γενιά, η ελπίδα του αύριο, πρέπει να ενστερνιστούν τα διδάγματα της εποποιίας του "40" και ας αντιληφθούν ό, τι μόνο με την Εθνική ενότητα και την ιστορική μνήμη του λαού μας, θα διαφυλάξουμε αυτή την Ιερή Πατρίδα, την Πατρίδα των Πατρίδων... την Ελλάδα μας.

ΑΙΩΝΙΑ ΣΑΣ Η ΜΝΗΜΗ

Ζήτω το Έθνος των Ελλήνων, Ζήτω η 28η Οκτωβρίου, Ζήτω ο Ελληνικός Στρατός.

